

Výstava výletků českých voláčů sivých, Kolín 2016

V sobotu dne 5. listopadu se uskutečnila tradiční, v pořadí již 37. výstava výletků českých voláčů sivých na výstavišti v Kolíně – Štítarech, která byla pouze jednodenní a byla otevřena od 8 do 14 hodin. Na této výstavě bylo předvedeno pouze 37 kusů výletků, sice všech variet, ale jen od šesti členů klubu. Oproti loňsku to byl velký propad nejen v počtu vystavených holubů, ale i v počtu vystavovatelů. Tento stav byl mj. zapříčiněn i tím, že přítel Jiří Mazal, který tuto výstavu vždy obesílal i několika kolekcemi výletků ve dvou základních varietách, je dlouhodobě nemocný, a přítel Jiří Ščebel se musel v době výstavy účastnit rodinné akce, kterou nešlo odvolat, takže i on z tohoto důvodu zde nevystavoval kolekce svých výletků. Tento jev v počtu vystavených holubů i počtu vystavovatelů je důvodem k zamyšlení, protože ak-

tivní účast členů klubu na jakýchkoliv klubových speciálkách má být jednou z mála povinností, kterou by si měl každý člen klubu dobrovolně plnit, pokud nemá nějaký pádný důvod se těchto speciálek nezúčastnit.

37. výstavu výletků českých voláčů sivých, na výzvu pořadatele, posoudil v pátek posuzovatel přítel Jiří Ščebel, který konstatoval, že vystavení holubi byli, až na některé jednotlivce, ve výborné kondici a někteří se dokázali již v pátek při posuzování předvádět. Výletci byli dopěření s úplnou kresbou. Varieta pruhová tmavohrotá byla zastoupena 22 kusy výletků od čtyř chovatelů. V dobré kvalitě předvedl své holuby přítel Vilém Holeček, byli dobří v barvě, volatosti, trochu zde chybělo lepší probarvení oka a někde nedotažená kresba. Podle pozdějšího zjištění došlo u přítele Holečka v době před výstavou k útoku jestřába na holuby a tím k ztrátě

několika jedinců. Čestná cena byla udělena na holuba D5851/16 pro jeho kvalitní předvedení a vyváženost všech podstatných znaků. Nejlepší kolekci v této varietě zde ale vystavil přítel Jaroslav Volenec, když jeho holubi byli silní v těle, volatí, dobří v hlavách i očích a dále bylo u tohoto chovu potěšující zjištění, že došlo ke zkrácení zadních partií a křídel. Celá kolekce byla kompaktní, ucelená a po zásluze získala nejvyšší počet bodů.

Varieta kapratá tmavohrotá byla zastoupena kolekcemi od chovatelů přítele Bohuslava Blechy a přítele Josefa Fabiána. Vystavení výletci přítele Bohuslava Blechy byli kvalitní, s krásnou sytou kresbou a s výbornou klecovou přípravou, zvláště u holuba A3008/16 (96 bodů), který byl vybrán jako nejlepší výletek výstavy.

Varietu pruhovou bělohrotou a kapratou bělohrotou na vý-

Český voláč sivý pruhový tmavohrotý
chovatel: Vilém Holeček

Český voláč sivý kapratý tmavohrotý
chovatel: Bohuslav Blecha (SK)

Debata části členů klubu u klecí (zleva: př. Jan Plecháč, Josef Fabián, Bohuslav Blecha, skrytý Jaroslav Volenec a Jaroslav Balcar)

stavě výletků v Kolíně zastupovali pouze holubi přítele Petra Čecha. Vystavení výletci byli dobří v kresbě i barvě, jen jim ještě chyběla předvýstavní drezura.

I když bylo vystavovatelů málo, na sobotní prohlídce vý-

stavy i na schůzi se nás sešlo 11 členů klubu, což svědčí o tom, že na výstavu přijeli i členové, kteří zde nevystavovali, ale cítili potřebu se na výstavu přijet podívat a setkat se s členy našeho chovatelského klubu.

Součástí této výstavy bylo i vyhodnocení klubových soutěží za rok 2016, kde v jednotlivých varietách zvítězili tito chovatelé: v obou bělohrotých varietách si připsal vítězství př. Petr Čech (celkový počet bodů – pruhová bělohrotá 1135 b., kapratá bělohrotá 1124 b.), varietu kapratou tmavohrotou vyhrál př. Bohuslav Blecha (1139 bodů) a na prvním místě se umístil přítel Jaroslav Volenec s nejvyšším počtem získaných bodů (1141 bodů) za vystavené holuby ve varietě pruhové tmavohroté. Tento chovatel tím tak získal nejen celkové vítězství v součtu klubových soutěží, ale zároveň i klubový putovní pohár a titul

Propagace klubu – logo Klubu chovatelů českých voláčů sivých na autě př. Bohuslava Blechy

Mistra klubu chovatelů českých voláčů sivých za rok 2016. Všem ostatním našim členům klubu, kteří se umístili v klubových soutěžích na dalších místech, patří samozřejmě naše gratulace.

Text a foto Petr Čech

Povídka Holoubek jak horník

Vychovala jsem si loňského roku holoubka, čejku, kterého staří opustili a krmiti přestali. Ten přilnul ke mně tak, že jakmile jsem se na dvoře objevila, již přilítnul a mně na rameno usedl. Letos šel do páru a mají právě mláďata. Jednoho dne, když jako každodenně vypuštění byli s ostatními holuby k večeru ven, nepřišel do holubníku více zpět. Bylo mně to velice divné, a znajíc jej, že neulítne, a když ani kolikátý již den se nevracel, měla jsem za to, že příliš důvěřivý jsa,

dal se někým chytiti na ulici. – Oželela jsem jej již a byla jsem ráda, že alespoň holubice poctivě mláďata krmila sama. Devátý den na to přišel do vily kominík, spustil do kominína na provaze kartáč, a hle, když jej vytáhl opět vzhůru, vytáhl sebou ztraceného holuba. Tento snesl se do zahrady, kde náhodou jsem jej spatřila. Ubožák, klesaje slabostí, plížil se ke mně, já jej však měla za holuba cizího, modročerného s očima do krvava zbarvenými, a lehký byl jako z papíru. A když po-

dala jsem mu vody a zrní, hltavě pil a vodu se sazemi jako inkoust zvracel, zobati však nechtěl; dala jsem jej k jeho žince, bohužel ta jej nepoznala a i s mláďaty tak jej klobaly, že musila jsem jej dát jinam samotného. Nyní již zobá a sílí, oči má opět dřívější barvy, k žince se tulí na dvoře, ona jej však poznati nemůže. Snad bude jinak, až se opět vybilí. – Porovnávám jej s horníkem, který zasypán, za 9 dní opět světlo boží spatří.

Bóža Čurdová, 1914